

δείξῃ τὴν Ἑλλάδα μεγάλην ἀνατολικὴν δύναμιν, οἱ δὲ πολυάριθμοι Γαμβεττίσται διετύπωσαν τὴν ῥῆσιν ταύτην εἰς πολιτικὸν δόγμα, ὑπὸ σφραγισμένον τῇ Ἑλλάδι οὐ μόνον τὴν τῆς Γαλλίας φιλοφροσύνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζητήματι.

Εἰς τὰς παροτρύνσεις ταύτας τοῦ ἐντίμου συναδέλφου, τὰς ὑποστηρίζουσας τὴν ἀγαθὴν καὶ καρποφόρον πρόθεσιν τοῦ ἐντίμου συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος», θὰ ἦνουν καὶ γὰρ ἐκθύμως τὰς ἐμὰς ἀσθενεῖς ἐπιπροσέσεις, ἐὰν προῦκειτο νὰ τιμῶμεν τὴν μνήμην ἀταμνηστὸς ἐκλεκτοῦ τέκνου τοῦ μεγάλου ἔθνους τῶν Γάλλων· ἀλλ' ὁ Γαμβέττας τιμᾶται ὑπὸ μεγάλης μερίδος τῶν Γάλλων ἀπλῶς ὡς ἀγωνισάμενος κατὰ τῆς μοναρχίας καὶ ὑπὲρ τῆς διὰ παντὸς τρόπου, ἔστω καὶ διὰ συμμαχίας πρὸς τὸν Σλαυισμόν, ἀνακτήσεως τῶν Γαλλικῶν ἐπαρχιῶν, ἃς ὁ πόλεμος ἔδοτο τῇ Γερμανίᾳ. Οὐδόλως τιμᾶται ὅμως ὑπὸ τῆς ἐπίσης μεγάλης τῶν μοναρχικῶν μερίδος, οὔτε τιμᾶται ὑπὸ τῶν οὐκ εὐαρίθμων θιασωτῶν τῆς αὐτοκυβερνησίας, καὶ ἰδίως τῶν ῥησιῶν δημοκρατῶν, οἵτινες ὑπὸ τὴν λαμυρωτάτην αὐτοῦ πολιτείαν καὶ τὴν ἀνευλάβειαν πρὸς τὴν Δικαιοσύνην ἀνεκάλυπτον πολιτευτὴν, ἐμφορούμενον ἀπασῶν τῶν κακιῶν τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας καὶ οὐδεμιᾶς τῶν ἀρετῶν αὐτῆς.

Πόσοι τῶν Γάλλων ἐγκρίνουσι τὴν διὰ παντὸς τρόπον ἀνάκτησιν τῶν ἐν λόγῳ ἐπαρχιῶν, καὶ πόσοι οὐ : ἀλυσιτελεῖς ἐστὶ τὸ ἐρευνᾶσαι. Λυσιτελεστάτων ὅμως καὶ ἀπαραιτήτων μάλιστα ἀποβαίνει τὸ γινώσκειν, ὅτι μεστώτατον κινδύνον ἐστὶ τὸ συντελεῖν, καὶ πανδήμως μάλιστα, εἰς τὴν διαίωσιν τῆς μνήμης πολιτευτοῦ, ἐπιδιώξαντος τὴν παλινθρόωσιν τῆς προσωπικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ μορφήν πολλῶν εἰδεχθεστέραν τῆς καταλυθείσης. καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῶν ἀπολεσθεισῶν ἐπαρχιῶν διὰ συμμαχίας Ἀγγλο-Γαλλο-Ρωσικῆς, ἥτις ἢ πάντῃ ἀνέφικτος θεωρεῖται ὑπὸ παντὸς πεφωτισμένου ἀνθρώπου, ἢ καταστρεπτικὴ τῆς ὅλης Εὐρώπης, διότι μόνον ὅταν, ἐάν ποτε, ἀποσυντεθῇ ἡ ἀγγλικὴ πολιτεία, δυνήσεται ἡ τύρβη τῶν ἀναρχικῶν φαντασθῆναι ἀβλαβῇ τοιαύτην ἀποτρόπαιον συμμαχίαν, ἥς μόνον τὸ φᾶσμα ἀρκεῖ ἵνα πᾶς μὴ Σλαῦς Εὐρωπαῖος οἰμῶζῃ «τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών». Ἐὰν ὁ Γαμβέττας τὴν ἐθεώρει ἀνέφικτον μὲν, ἀλλὰ κηρυκτέαν ὡς ἐφικτὴν ἵνα ὡς ὑπέρμαχος αὐτῆς κρατυθῇ ἐν τῇ πολιτείᾳ : τοῦτο διαφεύγει τῶν στενῶν ὁρίων τῆς ἐπιστολῆς ταύτης. Βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὑπέσχετο ἀφειδίως πολλὰ τοῖς παρὰ τὸν Αἶμον λαοῖς, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῆς κατεγίνετο πλέκων περὶ τὸν πέλεκυν τὴν δικτατορικὴν ραβδοδόδεσιν (fascies) ἵνα πειθαναγκάσῃ τοὺς ἀποδυσπετοῦντας πρὸς τὰ παράτολμα σχέδια αὐτοῦ πολιτευτῆς τῆς Γαλλίας νὰ τῷ παραχωρήσωσι τὴν πρωτοκαθεδρίαν· ἀλλ' οὗτοι μὲν τὸν καθείλουν καὶ αὐτῆς τῆς ὑπαρχίας, ὁ δὲ ἀγγλικὸς λαὸς ὡς δι' ἐνὸς στόματος ἀπεκάλεσεν ὀνειρογενῆ τὴν ἐν λόγῳ συμμαχίαν (*).

Ἐν τούτοις εἶχεν ἤδη παραπείσει ἡμᾶς ὁ Γαμβέττας νὰ τὸν παρακολουθῶμεν εἰς τὰς ἐπὶ λαμυρᾷ θαλάσσης λοξοδρομίας αὐτοῦ, καὶ μόνον ἀφοῦ πᾶσα πίστις καὶ πᾶσα ὑπόκρισις ἐνανιάγουν κατὰ τῶν ἐπιπροσθούτων σκοπέλων, ἀνεκάλεσε διὰ λόγων καὶ ἔργων τραχέων τὴν δοθείσαν ἡμῖν ὑπόσχεσιν ὅτι θ' ἀνεδείκνυε τὴν Ἑλλάδα μεγάλην ἀνατολικὴν δύναμιν, ὁ οὐδ' αὕτη ἡ πανίσχυρος Ἀγγλία ἡδύνατο, σεβόμενῃ τοὺς ἐαυτῆς συμμάχους, νὰ ὑποσχεθῇ.

(*) Ἀπὸ τοῦτο καὶ οἱ συντάκται τῶν «Καίρων» τοῦ Λονδίνου εἶπον ἔτι εἰς τὸν Γαμβέτταν ἤρμαζεν ὁ αἶγλος τοῦ πολιτευτοῦ μόνον ἐξ ἀδυσπρόστης. «Χρόνος» 3 Ἰανουαρίου ε. ε.

Ἐν τούτοις ὅμως ἀποτέλεσμα τοῦ σφάλματός μας ὑπῆρξεν ἡ ἀπώλεια τῆς Πρεβεζῆς καὶ τῶν Ἰωαννίνων, ἃ βεβαίως θ' ἀπετέλουν μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἐὰν ἀναλογιζόμεθα ὅτι τὸ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τὴν φιλότητα κυβερνήσεως ἐφημέρου ἢ παροδικῆς, ἀναποσπάστως περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὸ ἀθερίζειν τοὺς μονίμους ἰσχυροὺς, οἵτινες δὲν ἀθερίζονται νηποῖναι, ἀφοῦ, ὡς εἶπον ἡμῖν, οἱ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ φιλελλήνες μεταξὺ κλείοντες τὰς θύρας τοῦ ἑαυτῶν Συλλόγου, εἰς τὴν μέλλουσαν βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας· πολλὰ ὀφειλομένον ἐπὶ τῇ εἰρηνικῇ λύσει τοῦ ἡμετέρου ζητήματος, ὃ μετ' ἄλλης εὐνοίας θὰ διεξήγετο ἐὰν αἱ ἐλπίδες ἡμῶν ἀνετίθεντο ὅπου ἔδει μέχρι τέλους.

Ἰνα «τὰ παθήματα γείνωσι μαθήματα» ἐθεώρησα καθήκον μου νὰ δημοσιεύσω τὰς γραμμὰς ταύτας, λυπούμενος μόνον ὅτι ἀναγκάζομαι ν' ἀντιπράξω πρὸς τὸν ἀξιώτιμον συντάκτην τοῦ «Αἰῶνος», εἰς ὃν πολλὰ ὀφειλομένον, δι' ὃν καταβάλλει ζῆλον, ἵνα ἐφελκύσῃ τὰς συμπαθείας τῶν ἄλλων ἐθνῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα· πείθομαι ὅμως, ὅτι ἀφοῦ ἀναγνώσῃ τὴν προσεχῶς δημοσιευθησομένην μελέτην μου περὶ τῆς πορείας, ἣν ὀφείλει ν' ἀκολουθήσῃ ἡ Εὐρώπη, ἵνα μὴ ἀπωλέσῃ τὴν ὑψηλὴν ἐν τῷ κόσμῳ θέσιν αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρμοζούσης τῇ Ἑλλάδι ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, θέλει μὲ δικαίως προδάντα εἰς τὴν δημοσίευσιν ταύτην.

Δέξασθε, ἀξιότιμε Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῇ; πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Σ. Ι. Κασσιμάτης

Βουλευτὴς ἐκ Κυθήρων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ βοήθος τοῦ ἀγροτικοῦ ὑπαστυνόμου, ὁ πολὺ καλὸς νέος κ. Πάλλης, ἐλθὼν εἰς τὸ γραφεῖόν μας ἐξέφρασεν ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἀληθοῦς τῶν παραπόνων τῶν κρεοπωλῶν ἐναντίον τοῦ ἀγροτικοῦ ὑπαστυνόμου καὶ τῶν ἀγροφυλάκων ἐπὶ τῇ βράσει τῶν ὁποίων ἐγράψαμεν εἰς τὸ προχθεςινὸν φύλλον. Καὶ πρῶτον ὁ ὑπαστυνόμος, λέγει, δὲν ἐκτύπησε· δεῦτερον οἱ ἀγροφυλάκες δὲν ζητοῦν τραμποῦκον· εἰς μόνος ἰδιωτικὸς φύλαξ ἐζήτησε νὰ δωροκηθῇ καὶ κατηγγέλθῃ· τρίτον οἱ κρεοπῶλαι παραβαίνουν τὸν νόμον μὴ ἐνοικιάζοντες λειβάδια, οὔτε στέλλοντες τὰ ἀρνία των εἰς βοσκήν· εἰς τὰ ὠρισμένα ὑπὸ τοῦ νόμου μέρη, ἐνθ' αἱ ἀγροτικαὶ ἀρχαὶ τοὺς κάμνουν πολλὰς εὐκολίας. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ νόμος εἶνε στενὸς καὶ ὅτι ἀμφοτέρωθεν πρέπει νὰ γίνωνται ὑποχωρήσεις. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐναντίον τῶν ἀγροφυλάκων παράπονα τῶν κρεοπωλῶν, πρέπει νὰ γίνωνται ἀνακρίσεις, ἀν καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν ἀνακαλύπτονται συνήθως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Κάϊρον, 30 Μαΐου. Ἐγκύκλιος ἀνώνυμος, διανεμηθεῖσα κρυφίως κατὰ χιλιάδας ἀντιτύπων, ἀγγέλλει τὴν ὑ-

παρὲν πατριωτικῷ συνδέσμῳ, σκοποῦντος τὴν ἐκδίωξιν τῶν κατεχόντων τὴν χώραν ξένων. Φοβοῦνται διαδήλωσιν κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας. Ζωπρὰ ἡ τῶν ξένων ταραχὴ, ὁ δὲ τῶν Ἰθαγενῶν ἐξερθεϊσμός μέγας.

Παρίσιοι, αὐθιμερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 420. Γαλλικὴ ράντα (rente) 109,10. Τουρκικὸν δάνειον 11,70. Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 368. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25.28.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Ἐκ τῶν τεσσάρων κατηγορουμένων ἐν τῇ χθεσινῇ δίκῃ ἐπὶ ἀναιρέσει ἐκηρύχθη ἐνοχὸς ὁ οἰνοπώλης, ὁ καθ' οὗ ὑπῆρχον αἱ βαρύτεραι ὑπόνοιαι, ὡς χθὲς διελάβομεν. Κατὰ συνέπειαν κατεδικάσθη ὁ Ἀδριανόπουλος ἡ Μούσης εἰς πενταετὴ εἰρκτὴν.

Ἄξιον παρατηρήσεως εἶνε ὅτι μετὰ τὴν ἀπαγγελθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐτυμχορίαν, ὁ καταδικασθεὶς ἐξεργάγη εἰς διαμαρτυρήσεις καὶ ἀρχὴς κατὰ τῶν ἀσυνειδήτων ἐνόρκων, ἐπιμαρτυρόμενος θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅτι εἶνε ἀθῶος.

Ἐν τῇ σημερινῇ δὲ συνεδριάσει τοῦ Κακουργοδικείου ἐπρόκειτο περὶ θανατηφόρων τραυμάτων.

Δύο νεανίαι, Καραγιάννης καὶ Τσαφέρης, κύριος καὶ ὑπηρέτης, συνεπλάκησαν πρὸς Καραλιᾶν τινὰ ὅστις προηγουμένως ἐτάραξε καὶ κατερέθισεν αὐτοὺς, καὶ τραυματίζουσιν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν. Ὁ τραυματισθεὶς εἰσέρχεται εἰς τὸ

νοσοκομεῖον, ἐξέρχεται μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἀλλὰ πάλιν ἐπανέρχεται διὰ τὰ ἀποθάνει.

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ὁμως διαδικασίας καὶ τῶν καταθέσεων τῶν βοηθῶν τοῦ νοσοκομείου κκ. Μερκούρη καὶ Καλλιζοντζῆ, ἀπεδείχθη ὅτι ὁ παθὼν ἐξῆλθε τοῦ νοσοκομείου ἐντελῶς θεραπευθεὶς ἐκ τῶν πρώτων τραυμάτων· ἀλλὰ κακῇ μοίρᾳ ἐκ νέου τραυματισθεὶς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος εἴτε ἐξ ἄλλης συμπλοκῆς, εἴτε ἐκ πτώσεως, προσεβλήθη ὑπὸ μηχανοκίνητου, ἐξ ἧς καὶ ὁ θάνατος.

Διὸ τὸ δικαστήριον συνεπινεύοντος τοῖς ὑπερασπισταῖς κκ. Ἰεροκλεῖ καὶ Καζαντζῆ καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Κατατζᾶ, ἐκήρυξαν ἀθῶους τοὺς κατηγορουμένους, ληφθείσης δι' ὑπ' ἡφιν καὶ τῆς ἐνδεκαμήνου τοῦ ἐνός προφυλακίσεως, καὶ τῆς ἐξαμήνου τοῦ ἐτέρου ἀπελύθησαν.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

ἐβγήκε πούρ, διότι ὁ Ἀνακριτὴς οὕτω ἠθέλησεν. Ὁ Ἀνακριτὴς ἀπέκτησε τὴν βεβαιότητα ὅτι βρωμοδουλειὰ τρέχει στὸ μέσον, καὶ τὴν βεβαιότητα αὐτὴν τὴν ἀπέκτησεν ἐκ τῆς ὀγκώδους δικογραφίας, πλήρους συγχύσεων, ἀντιφάσεων, ὑποψιῶν καὶ ἐνοχικῶν τεκμηρίων τῶν κατηγορουμένων. Διήρσεν ὁμως ἡ ἀνάκρισις τοὺς κατηγορουμένους εἰς παστρικοὺς—τὸν Χαδζάκη μὲ τὸν Γεωργιάδην—καὶ τοὺς ἀπέλυσε, καὶ εἰς μὴ παστρικὸν—τὸν Λαζαρίδην—καὶ τὸν ἐκράτησεν. Τῆς ἐφυγεν ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἐφυλάκισε τὸν ἀσθενῆ, χωρὶς μάλιστα οὔτε νὰ τὸν ἀνακρίνῃ. Βλέπετε ὅτι οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁμογενεῖς ἀπὸ τὰ χρηματιστικά ἔτειναν χεῖρα εἰς τὰ δημοτικά καὶ ἀπὸ τὰ δημοτικά εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Ὁ κ. Νεγρεπόντης υπερήσπισε δι' ὅλου τοῦ ὄγκου του τὸν κ. Χαδζάκην, τὸν ἐβγαλε μάλιστα καὶ συγγενῇ του. Οὔτε δὲ ἡ ἐν Κωνσταντι-

59

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

59

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 484)

Ἐπὶ στιγμὴν ἔμεινε θορυβημένος· ἔπειτα ἀπεκρίθη :

— «Μὲ πληροφορεῖτε, κυρία, ὅτι καταχθόνιος σκευωρία διευθύνεται ἐναντίον μου ὑπὸ ἀθλίων. Ἐννοῶ τί ζητοῦνοί ἀνθρώποι οὗτοι ἀπὸ ἐμέ· θέλουν νὰ ψαρεύσουν· ἀλλ' ἀπατώνται ἐάν μὲ νομίζουν τοσοῦτον βλάκα ὥστε νὰ πέσω 'ς τὰ δίκτυά των. Τὸ περίφημον αὐτὸ πρακτικὸν τοῦ γάμου, τὸ ὁποῖον σὰς ἐδειξαν, εἶνε ψευδές, εἶνε ἐγγράφον κατασκευασθὲν ἀπὸ κατεργαρέους, οἵτινες ἐλπίζουν νὰ λάβωσι χιλιάφραγά τινὰ ἀπειλοῦντές με διὰ σκανδάλου. Βεβαίως δὲ δὲν μεταχειρίζονται τὸ πρῶτον ἤδη τὸ μέσον τοῦτο πρὸς πλήρωσιν τῶν θυλακίων των οἱ τιοῦτοι κλέπται.

Κατενόησα ὅτι πᾶς ἄλλος λόγος θὰ ἦτο ἀνωφελής.

— «Τέλος, ἀνέκραξα, ὁ ἀδελφός σας ἔφερεν ἐδῶ μίαν γυναῖκα, μαρκησίαν Σαμαράνδ ἢ μὴ, τί ἐγένεν αὕτη; Θέλω νὰ τὸ μάθω.

— «Μήπως ἤξεύρω ἐγὼ; ἀπάντησεν ἀνυψῶν τοὺς ὤμους. Ἡ ἐρώτησίς σας εἶνε παράδοξος· νομίζετε ὅτι ὑπεχρεωμένη νὰ λάβω πληροφορίας δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν γυναῖκα αὐτήν; Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ μου ἀφῆκε τὸ μέρος ὅπου κατοικοῦσε καὶ ἔκτοτε δὲν ἤκουσα τίποτε περὶ αὐτῆς.

Μεθ' ὃ ἀνεχώρησε πεπεισμένος ὅτι δὲν κατάρθωσε νὰ μὲ καταπείσῃ.

Δὲν θὰ σὰς εἶπω εἰς ποίαν κατάστασιν εὗρέθην· ἤμην ὡς παράφρων· ἔβλεπον τὸ ὄνομα τοῦ Δεσιμαῖζ καὶ τοῦ Βωκούρ συρμένα εἰς τὸν βόρβορον, τὸν σύζυγόν μου δικαζόμενον καὶ καταδικαζόμενον, ἄτιμαζόμενον. Διὰ τὰ τέκνα μου τοῦτο ἦτο ἀτιμία, ἡ δὲ ἡσυχία καὶ τὸ μέλλον τῶν διὰ παντός ἐχάνοντο.

Εἶχα κάμει μίαν ὑπόσχεσιν εἰς τὸν Κάρολον Σεβρὺ, ἀλλὰ πῶς νὰ τὸν βοηθήσω εἰς τὰς ἐρεῦνας του; Ποῖον μέσον νὰ μεταχειρισθῶ διὰ νὰ μάθω τί ἐγένεν ἡ δυστυχὴς μαρκησία Σαμαράνδ; Μάτην ἐζήτουν τοῦτο.

Αἶφνης ἐσκέφθην κατ' ἄνεμνήσθην ὅτι ἀνθρωπὸς τις πολυλάκεις ἤρχετο εἰς τὸν σύζυγόν μου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ποτὲ δὲν ἔμαθον, κοντός καὶ δυσειδέστατος, μὲ βλέμμα ὑπουλον, κατακίτρινος, εἶχε τὸν δόλον καὶ